

[Formanden]

tykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel til statsministeren:

Forespørgsel [om slagterikonflikten] af Christophersen (V), Enggaard (V), Poul Schlüter (KF), Grove (KF), Arne Bjerregaard (KrF) og Chr. Christensen (KrF).

(Forespørgsel nr. 33. Anmeldt 23/4 81).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af:

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1980.

(Lovforslag nr. L 125. Fremsat 22/1 81. Første behandling 3/2 81. Betænkning 1/4 81. Første del af anden behandling 7/4 81. Tilføjelse til betænkningen 8/4 81. Fortsættelse af anden behandling 10/4 81).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Glensgård (FP):

Der må være nogle i dag, der har rigtig dårlig samvittighed. Vi skal nu til at stemme om tillægsbevillingslovforslaget for 1980, og mon ikke hr. Palle Simonsen, mon ikke hr. Gammelgaard, mon ikke de to repræsentanter for venstre, for blot at nævne nogle af dem, der burde have dårlig samvittighed, burde tænke sig en lille smule mere om under det fremtidige arbejde i finansudvalget?

Regeringen har fået såvel venstres som det konservative folkepartis blå stempel til at videreføre en udgiftspolitik, som er en markant politik for socialdemokratiet, som siger, at det drejer sig om at få de offentlige udgif-

ter øget. Det konservative folkeparti og venstre – jeg skal ikke i denne forbindelse tale om småforligspartierne – sidder konstant hver evig eneste onsdag og giver regeringen det blå stempel. Jeg kan se, finansudvalgets formand smiler venligt, og det kan jeg da godt forstå. En ting er, at man kan lokke centrum-demokraterne, og at man kan lokke de radikale – retsforbundet er man holdt op med at lokke, de følger automatisk regeringen, så dem behøver man slet ikke spekulere på – men at man derudover kan få to partier, som i hvert tilfælde ude omkring i forsamlingshusene fortæller, at nu skal der spares på de offentlige udgifter, til at give det blå stempel til en udgiftspolitik, er ulykkeligt.

Jeg vil godt ved denne lejlighed sige til såvel venstre som det konservative folkeparti, som jo netop som punkt 1 på dagsordenen har fået vedtaget fremme af en forespørgsel vedrørende de offentlige udgifter, at det da er vældig rart, at de tænker på fremtiden, men hvor langt ud i fremtiden tænker de? Tænker de også på førstkommande onsdagsmøde i finansudvalget, eller vil de først diskutere finanserne for 1982 og 1983? Hvis de tænker allerede på førstkommande onsdag, så er der en række punkter, hvor vi kan hjælpe det konservative folkeparti og venstre med at føre en politik, som gør, at vi i hvert tilfælde ikke øger de offentlige udgifter.

Jeg er klar over, at man ikke får noget svar fra de to partier, for lige så snart vi sidder i finansudvalget og skal til at tage stilling til de enkelte aktstykker, så er der en gammel veneration over for embedsmændene, som gør, at man ikke synes, at man lige nøjagtig i den sag kan sige nej. Og så siger finansudvalgets formand: nå, det går som sædvanlig: minus fremskridtspartiet. Det er beklageligt, at han fortsat kan få lov til bruge den vending i sit arbejde.

Jeg skal meddele, at vi naturligvis ikke vil stemme for tillægsbevillingslovforslaget, bl. a. fordi vi jo har sagt nej til hovedparten af de tillægsbevillinger, som er søgt på lovforslaget, men også for at markere, at der bør ske en ændring i finanspolitikken, og at der dermed også skal ske en ændring i de løbende udgifter over tillægsbevillingsloven. Fremskridtspartiet stemmer med glæde nej ved denne tredje behandling.